

Mój Božo, njett chzu lehnycj hicj,
 A swojej Woczi sandželicj,
 Duž hladaj na mne s Rebešow,
 A pošzel ke mni Wajchtarjom.

A symli shrieschił wodnjo ja,
 Mi twoja Nada wodawa,
 Pšes Krysta Krej me wušweczi,
 Wot wschitkich Hriechow wuczišzi.

A jeli me schtó roshnjewał,
 Šo na mne hriescynje pschekhwatał,
 Dha Wótze, nech je wodate,
 A jemu wschitko sabyte.

Tak chzu ja na to s Mjerom spacj,
 Mój Wótze, ty chyt kedžbowacj
 Tež na tych Mojich s Lubošju,
 Žich wodžecj s twojej Šmilnošju.

Tak chyt ty na wschjch kedžbowacj,
 A wschitkim Spróžnym Pokoj dacj,
 Tych Šrudnych rano šwešelicj,
 A Khornych w Nožy wofschewicj.

Ty Sandželam chyt pschikasacj,
 Šo dyrbja pschi naš Šparnych stacj,
 Šo Nichtó šrudny nestane,
 Šdyž Šlónčžo rano horje dže.

Šdyž stary Šodan takhlej špjewasche,
 pschindže Jan, tou prošerški Šolčez k
 nemu, šasta a šepre šo s Ramenjom na